

ת"פ 5391/02/14 - מדינת ישראל נגד ש ז ח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5391-02-14 מדינת ישראל נ' ש ז ח
בפני כב' השופט עידו דרויאן
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דויטש
נגד
ש ז ח
ע"י ב"כ עו"ד קריטי
המאשימה
הנאשם

גזר דין

ביום 11.5.14 הודה הנאשם והורשע לפי כתב האישום שהוגש בפברואר 2014, בביצוע עבירות של גידול סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. בהתאם להסדר, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן.

מעשי הנאשם:

במהלך מספר חודשים עד למעצרו ביום 30.1.14, הקים והחזיק הנאשם "מעבדה משוכללת" לגידול **קנביס**, בדירה בתל-אביב אותה שכר. המעבדה כללה ציוד רב וחומרים שנדרשו לגידול השתילים, ובעת המעצר נתפסו בה 176 שתילי קנביס בשלבי גידול שונים, עלים ופרחים שמהם היו בשלבי ייבוש, ובסך הכל קנביס במשקל כולל של **16.77 קילוגרם נטו**.

נסיבות הקשורות בעבירה - מתחם העונש ההולם:

1. כידוע, פגיעתם של הסמים בחברה אינה נקודתית, אלא משתרעת על מרחבים וזמנים נרחבים: נפגע הצרכן המתמכר, נפגעת משפחתו, נפגעים אלו הניזוקים מפעילותו הפלילית של הצרכן המבקש לספק את הדחף לסם, ובנוסף - מעגלי היצור והשיווק של הסם מייצרים כשלעצמם פעילות עבריינית הנלווית לעצם העיסוק בסם, והרווחים העצומים מגיעים לעתים קרובות לארגוני פשע וטרור ומאפשרים את פעילותם הפוגענית.
2. במקרה דנן מדובר בגידולו של סם "קל" מסוג קנביס, כך שחלקם של הנזקים המלווים את העיסוק בסמים אחרים אינם רלוונטיים. עם זאת, גם פעילות זו אסורה ומזיקה, ויש אפוא לבחון את היקפיה, הפוטנציאליים והקונקרטיים.
3. מדובר בביצוע עבירה מתוכננת, שבוצעה לאורך זמן תוך השקעת מחשבה ומשאבים, כפי שמעידים התצלומים של ה"מעבדה". הכמות בה מדובר היא של שתילים רבים מאוד, וכך גם כמות הסם היא עצומה, ואין כמראה עיניים -

תיעוד צילומי של המעבדה וכמות הסם (תע/1). עם-זאת יש לזכור, כי בעוד שהמחוקק קבע כי כל חלק מצמח הקנביס הוא "סם", נצרכים בפועל רק חלקים מסוימים של הצמח.

4. גידול הסם וייצורו נעשו על-ידי הנאשם באופן "תעשייתי", ולדבריו כדי לרקוח מהסם משחות ותכשירים נגד בעיות עור, נשירת שיער וכדומה. הנאשם, שעוסק בהמצאות שונות, ביקש לייצר כך את התכשירים ולמכרם ברווח, לאחר שנקלע למצוקה כלכלית קשה (מובא מפיו בהודעתו נע/3 ובתסקיר, ודבריו נתמכים במיצוי אלכוהולי שנתפס במעבדה). גם אם תתקבל טענת הנאשם, שאינה נקיה מתמיהות (בין היתר, לא הוברר כלל מקורו של הכסף הרב שנדרש לשכירת הדירה, להקמה ולתפעול ה"מעבדה") - לא יפחיתו מניעי הנאשם ממידת האשם ומחומרת הנסיבות, שכן הנאשם גידל באופן מתוכנן ובהשקעת עשרות אלפי ₪ סם מסוכן ואסור והתכוון להפיץ את הסם, ולו בדמות תכשירים קוסמטיים. אפנה, מקל וחומר, לקביעה פסיקתית לפיה אפילו כשמטרת הגידול הנה שימוש עצמי רפואי, אין בכך כדי להקל במשמעות המעשים ואין לקבוע מתחם נמוך מהמקובל, וראו עפ"ג 39588-03-14 **דגן נ' מ.י.** (2014).

5. עיון בפסיקה מלמד כי העונש העיקרי המוטל ברגיל, ובאופן עקיב, בגין החזקת קנביס או גידולו בכמויות בסדרי גודל של קילוגרמים רבים ועד 20 קילוגרם ויותר, הינו של מאסר בפועל, שאינו פחות משמונה או עשרה חודשים ועד לשנתיים, וראו למשל ע"פ (נצ') 1371/05 **שינגאמונג נגד מ.י.** (2006), ע"פ 52810-07-10 **עזריה נגד מ.י.** (2010), ת"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **מ.י. נגד ביטון** (2010) - לעניין **90 קילוגרם ויותר**, ת"פ (מחוזי מרכז) 2456-07-10 **מ.י. נ' תבל** (2011), ת"פ 29401-11-12 **מ.י. נ' לוי** (2013), ת"פ 32887-11-12 **מ.י. נ' קדשני** (2013), ת"פ 31318-06-13 **מ.י. נגד בוחבוט** (2013), ות"פ 6367-02-14 **מ.י. נגד מזרחי** (2014). עונשים אלו אכן הולמים את המדיניות הראויה, ויש אפוא לראות בהם מדד כשר של "ענישה נהוגה" לקביעת מתחם העונש ההולם (וראו דברי השופטת ארבל בע"פ 1323/13 **חסן נ' מ.י.** (2013))[1].

6. מתחם העונש הראוי, שייקבע כאחד לפי סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הינו מאסר בפועל בין עשרה לבין עשרים וארבעה חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

שיקולי שיקום - העונש לא יחרוג מהמתחם:

1. הנאשם יליד 1965, כבן 50 כיום, מצוי בזוגיות יציבה עם בת-זוגו ולהם חמישה ילדים שהקטן בהם כבן חמש. זו לנאשם הסתבכות ראשונה עם החוק.

2. בשנת 2004 נכח הנאשם בפיגוע רצחני בשוק הכרמל, אירוע שגרם לטראומה קשה שפגעה ביכולתו לתפקד בתחומי חיים שונים והובילה להכרה בנכותו הנפשית בהיקף של 100%. בנוסף, הנאשם סובל ממחלת דם שגורמת לעייפות וחולשה ומחייבת טיפולים חוזרים של הקזות דם. לפי מסמך רפואי מיוני 2014, סובל הנאשם מליקויים רפואיים נוספים. בשל הפיגוע, נפגעה שמיעתו של הנאשם והוא סובל מתסמונות שונות ובהן רגישות גבוהה לרעש מכל סוג (מסמכים נע/1 ועדות בת הזוג). הנאשם מטופל תרופתית בבעיותיו הפיזיולוגיות והנפשיות וניכר הצורך בטיפול נפשי נוסף.

3. מתסקיר שירות המבחן, מעדותה של בת-זוגו של הנאשם ומהמסמכים שהציגה ההגנה עולה התמונה הבאה:

כבר מנעוריו התקשה הנאשם להשתלב חברתית, לא סיים את לימודיו, לא סיים את שירותו הצבאי ושחרר לאחר ריצוי עונש כעריק. מזה שנים רבות שהנאשם אינו עובד במקום עבודה מסודר, לפרקים היה מחוסר בית, וגם לאחר הקמת משפחתו, מתגוררת המשפחה בבית נטוש בנדיבותו של בעל הבניין. עסק שהקים הנאשם עם בת-זוגו, לעיסוק ברפואה אלטרנטיבית וצמחי מרפא, קרס והותיר את בני הזוג שקועים בחובות כבדים. בתו הבכורה של הנאשם סובלת ממחלת נפש והיתה מאושפזת תקופה ארוכה בבית חולים פסיכיאטרי. המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה ומקבלת סיוע כלכלי ואחר.

4. באשר למעשי העבירה, טען הנאשם כי היה במשבר נפשי עמוק עקב גמילה מתרופה פסיכיאטרית על דעת עצמו, המשבר הכלכלי ומצבה של בתו. מהקנביס שגידל התכוון לייצר תכשירי טיפול, לשם רווח כספי. הנאשם הביע חרטה ובושה, אך לדברי שירות המבחן התקשה לבחון באופן מעמיק וביקורתי את התנהגותו והוא ממוקד בתפיסתו הקורבנית.

5. השירות מצא כי אין לנאשם דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים ונראה כי להליך הפלילי היה אפקט מרתיע. השירות העריך כי הסיכון להישנות העבירות אינו גדול, וכי הנאשם זקוק לטיפול נפשי ולא במסגרת השירות. לסיכום המליץ השירות על ענישה קונקרטי של עבודות שירות שמחד גיסא תבהיר לנאשם את חומרת מעשיו והמחירים הנלווים לה, ומאידך גיסא אולי תחזק את תפקודו.

6. אין לדבר אפוא במקרה דנן על תהליך שיקומי. נסיבותיו האישיות של הנאשם חייבות לקבל משקל רב בעת גזירת עונשו, אך זאת אך ורק למיקום העונש במתחם, ולא להצדקת החריגה ממנו.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנסיבות הקשות של הנאשם ושל משפחתו הובאו לעיל, וברור שהנזקים לנאשם (שזוהי לו הרשעה ראשונה) ולמשפחתו - בת-זוגו שתישאר לבד עם הילדים, והבת הזקוקה לסיוע מיוחד - יהיו רבים וקשים.
2. לאלו יש להוסיף את ההודיה המידית, נטילת האחריות המלאה, ואורח חייו הנורמטיבי של הנאשם עד לאירועים דנן.
3. לפיכך, יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק הנמוך של המתחם. באשר לעיצום כספי, לא יביא זה אלא להארכת מאסרו של הנאשם או להטלה על משפחתו נטל שלא תוכל לעמוד בו.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרה (10) חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.1.14 ועד ליום 4.2.14, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע;
- ג. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהיא עוון;

ד. חילוט הרכוש שנתפס: 1,150 ₪ (הסך יועבר לזכות קרן הסמים), שני טלפונים ניידים מסוג נוקיה, טלפון נייד מסוג סמסונג, סוללות וכרטיסי סים;

הוראות נלוות:

א. הסם יושמד. יתר מוצגים, שלא ניתנה הוראה לחלטם, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ב. עותק לידיעת שירות המבחן;

תשומת לב שב"ס למצבו הנפשי והרפואי של הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ה, 18 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.

[1] בגזרי הדין משנת 2013 ואילך נקבעו מתחמי ענישה לפי הוראות תיקון 113, הנעים בין עשרה ל-22 ו-24 חודשים, ולא הוגשו ערעורים;